

Beyaz Bir Miras

– MESUT ÇİFTÇİ · 06 Ocak 2026

Ömrümün sonbaharlarından devşirdim bu ıssızlığı,
Felek terekesinden miras aldım bu sessizliği,
Hiçbir mekâna ait olmayan bu yersizliği,
Kardeş eyledim kendime kimsesizliği
Ve her yaprak düştüğünde bir yerim daha dondu,
Şirin ömrüm soğuk bir yetimhaneye döndü.

Beyaz bir yas gibi çöktü kar,
Sessiz sedasız alıp götürdü tüm renklerimi.
Bir dalım kırık,
Rüzgâra direniyor hâlâ
Ve her esintide anılar dökülüyor tanıdıklar,
Soğukta yankılanan ağıtlar,
Günler kıaldıkça kısalan yollar,
Tüm izlerim örten kar,
Kimsesiz bir gömütlükte yatıyor yarınlar.

Ömrüm,
Erken bastıran bir kış gibi indi omuzlarıma,

Bir bir kaybettim tüm dostları ayazlarında
Takvimler güzü gösterirken
Çoktan kar tutmuş sokaklar düştü bahtıma.
Ne bir yaprak vaktinde sarardı
Ne de bir gül mevsimini tamamlayabildi,
Sabah seherlerinde bülbüller intiharda.

Çocukluğum,
Sobanın yanına bırakılmış ıslak eldivenler misali;
Isınmayı bekledi,
Ama kuruyamadan yitirildi,
Ne bir annenin şefkatli sesi,
Ne bir babanın merhametli gölgesi,
Merhem oldu kanayan yaralara,
Zemheride buz tutmuş yarınlara.

Gençliğim,
Camları buğulu bir otobüs penceresi,
Geçip giden yüzler,
Dokunamadığım şehirler,
Adını koyamadığım vedalar.
Her durakta biraz daha üşüdüğüm
Ve her gidişte biraz daha düştüğüm,
Bir derin uçurum tüm yaşananlar.

Sevdiklerim,
Kar altında unutulmuş mezar taşları,
Her biri ayrı bir sala gözlerimden akan kan yaşları
Sessiz ve iliklere işleyen bir soğuk.
İsimleri dudaklarımda dondu boğuk,
Dualardan önce üşümüş ziyan olmuş kelimeler.
Ve ben,
Adımı rüzgâra yazdım kışın en kör gecesinde,
Okunmasın diye değil,
Kimse sahiplenmesin diye.

Isınmayı unuttum artık,
Ateş bile misafır bu bedende.
Kalbim,

Sönmüş bir sobanın içindeki son köz misali,
Dokunsan dağılıyor,
Dokunmasan da yok oluyor.
Ne bahar borçlu bana,
Ne de zaman özür dileyecek.

Ömrüm,
Bir türlü gömülemeyen cenaze gibi
Dolaşıyor içimde.

Şimdi
Her şey yerli yerinde:
Acı yerini biliyor,
Yalnızlık bana yakışıyor,
Hayatta kalmaktan çok
Sessizce eksilmeyi öğreniyorum.

Çünkü biliyorum;
Bazı ömürler yaşanmaz,
Katlanılır.